

Nr 205.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående placering i lönehänseende av jägmästaren i Hälsinglands revir E. Q. Oldenburg; given Stockholms slott den 5 mars 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anmäler fråga om placering i lönehänseende av jägmästaren i Hälsinglands revir E. Q. Oldenburg och anför därvid:

Enligt 10 § av avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket skall tjänsteman vid tillträdet av ordinarie tjänst erhålla, vare sig han förut innehade sådan tjänst eller ej, lön enligt lägsta löne-

klassen för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i bland annat 11 eller 12 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

I 11 § stadgas, att, om den, som från icke-ordinarie befattning vinner befordran till ordinarie tjänst, innehar sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande ordinarie tjänsten, den tid utöver tre år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehåft dylik anställning, må tillgodoräknas honom för bestämmandet av hans begynnelselön i den ordinarie tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass.

I 12 § 1 mom. fjärde stycket föreskrives bland annat: Vid ordinarie tjänstemans befordran till tjänst inom högre lönegrad må, i den mån så prövas skäligt, för bestämmande av hans begynnelselön i den nya tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass kunna tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han såsom ordinarie tjänsteman inom de närmaste nio åren före befordringen på förordnande eller å extra stat uppehållit befattning, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den befattning, han vid befordringen tillträder.

I skrivelse den 2 november 1936 har jägmästaren i Hälsinglands revir *E. Q. Oldenburg* — med förmälan att han räknat från och med den 1 november 1925 utnämnts till ordinarie tjänsteman (skogstaxator) vid domänverket och den 13 februari 1931 befordrats till ordinarie jägmästare — hemställt, att han för placering i löneklass räknat från tillträddandet av nyssnämnda jägmästarebefattning måtte få tillgodoräkna sig jämväl tid, som han såsom icke-ordinarie tjänsteman på förordnande uppehållit jägmästarejänst. Över ansökningen hava yttranden avgivits den 11 februari 1937 av domänstyrelsen och den 27 i samma månad av kommunikationsverkens lönenämnd.

Av tillgängliga handlingar inhämtas följande.

Oldenburg, vilken är född den 20 september 1883, förordnades till extra jägmästare vid domänverket den 18 februari 1908 och från och med samma dag såsom extra jägmästare å distrikt. Under den följande tiden till den 15 maj 1916 förrättade han utan avbrott tjänst vid verket bland annat under sammanlagt 1 månad 20 dagar såsom tillförordnad jägmästare. Från sistnämnda tidpunkt till den 22 april 1930, med avbrott allenast för tiden 15—31 maj 1920, alltså praktiska taget oavbrutet under 13 år 10 månader och 21 dagar, bestred Oldenburg förordnande å ordinarie jägmästarejänst, huvudsakligen — och alltsedan den 15 juni 1920 uteslutande — i Örbyhus revir. Hans förordnande såsom jägmästare i Örbyhus revir upphörde såsom en följd därav, att en sedan länge svävande fråga angående omreglering av vissa revir inom dåvarande Stockholm—Gävle distrikt vann sin lösning. Oldenburg utnämndes räknat från och med den 1 november 1925 till ordinarie tjänsteman (skogstaxator) vid domänverket och fick därvid för placering i löneklass tillgodoräkna föregående tjänstgöring såsom t. f. jägmästare efter stadgat avdrag av tre år. Den 13 februari 1931 befordrades Oldenburg till ordinarie jägmästare. Därvid tillgodoräknades honom jämlikt 12 § 1 mom. fjärde stycket i avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket den tid utöver tre år, varunder han efter utnämningen den 1 november 1925

till ordinarie tjänsteman vid verket bestritt förordnande såsom jägmästare, och placerades han till följd därav från och med den 14 februari 1931 i 26:e löneklassen, den lägsta för ordinarie jägmästare. Sedermera uppflyttades Oldenburg den 1 oktober 1932 i 27:e och den 1 oktober 1935 i 28:e löneklassen.

Till stöd för sin ansökning har Oldenburg anfört, bland annat, att vid 1936 års riksdag bifallits en proposition om rätt för jägmästaren i Nyköpings revir P. A. Bergstedt att efter befordran till jägmästare i sagda revir för uppflyttning i löneklass få tillgodoräkna sig tjänstgöring som tillförordnad och biträdande jägmästare.

Domänstyrelsen har i sitt yttrande framhållit, att tillämpning i detta fall av avlöningsreglementets bestämmelser medfört en ogynnsam löneplacering för Oldenburg. Styrelsen har därför, under hänvisning till Kungl. Maj:ts efter riksdagens hörande (prop. nr 75/1936 p. 1; r. skr. nr 109) meddelade beslut den 3 april 1936 angående löneklassplacering för jägmästaren P. A. Bergstedt, funnit sig böra på det sätt tillstyrka framställningen, att Oldenburg medgäves att för placering i löneklass, räknat från tillträddandet av innehavande ordinarie jägmästarebefattning, efter stadgat avdrag av tre år, tillgodoräkna nio år av den tid han före tillträddandet av den ordinarie jägmästare-tjänsten tjänstgjort såsom tillförordnad jägmästare vid domänverket.

Kommunikationsverkens lönenämnd har andragit i huvudsak följande.

Lönenämnden ansåge i likhet med domänstyrelsen, att Oldenburgs löneplacering blivit relativt ogynnsam. Detta framginge tydligt vid en jämförelse mellan det förevarande och det av domänstyrelsen åberopade fallet. Här omfinge följande anföras. Genom Kungl. Maj:ts beslut hade medgivits, att jägmästaren P. A. Bergstedt finge för placering i löneklass vid tillträddandet av ordinarie jägmästarebefattning tillgodoräkna nio år av den tid — sammanlagt något över 12 år — han dessförinnan tjänstgjort såsom tillförordnad eller biträdande jägmästare vid domänverket. Bergstedt hade konstituerats att vara ordinarie jägmästare från och med den 1 april 1935 efter att dessförinnan icke hava innehaft ordinarie anställning i verket. Från det Bergstedt frånträtt sitt senaste jägmästareförordnande, till dess han utnämnts till ordinarie jägmästare, hade förflutit en tid av 1 år 3 månader. I övrigt vore de i här förevarande hänseende relevanta omständigheterna i de båda ärendena påfallande lika. Därest Oldenburg i det förevarande ärendet i likhet med Bergstedt hade blivit utnämnd till ordinarie jägmästare utan att dessförinnan hava innehaft ordinarie anställning vid domänverket, och om han berättigats att i motsvarande utsträckning som Bergstedt tillgodoräkna tidigare tjänstgöring såsom tillförordnad jägmästare, skulle han redan vid utnämningen hava tilldelats slutlön (29:e löneklassen), vilken han nu icke uppnådde förrän den 1 oktober 1938.

Oldenburgs förhållandevis ogynnsamma löneklassplacering kunde sålunda anses vara beroende därpå, att han under den period han uppehållit jägmästareförordnande utnämnts till ordinarie befattningshavare i lägre lönegrad. Därvid hade han visserligen för löneklassplacering inom denna lägre lönegrad fått tillgodoräkna föregående tjänstgöring såsom tillförordnad jägmästare, men detta har icke länt honom till godo vid befordringen till ordinarie jägmästare, enär reglerna om s. k. snedning icke varit tillämpliga. I anledning härav och då han under en sammanlagd tid av nära 14 år, praktiskt taget i en följd, bestritt befattningar, som med avseende å tjänstgöringens art och omfattning svarat mot hans nuvarande ordinarie tjänst även-

som med hänsyn därtill, att hans förordnande såsom jägmästare i Örbyhus revir utan något hans eget åtgörande upphört i samband med vissa organisatoriska åtgärder inom domänverket, ansåge lönenämnden skäligt, att åtgärder vidtoges för förbättring av hans löneklassplacering. Därvid borde emellertid, enligt lönenämndens mening, beaktas den förut berörda principiella skillnaden mellan det förevarande och det Bergstedtska ärendet. Jägmästare Bergstedt hade vunnit befordran från icke-ordinarie befattning till ordinarie jägmästartjänst. Reglerna i avlöningsreglementets 11 § voro sålunda närmast tillämpliga å honom, och statsmakternas medgivande, att han finge tillgodoräkna tidigare tjänstgöring, innefattade dispensering från det i sagda författningsrum stadgade villkoret om anställning *i en följd* för rätt att tillgodoräkna föregående tjänstgöring. På Oldenburg däremot, som vid befordringen till jägmästare innehaft annan ordinarie anställning vid domänverket, vore bestämmelserna i avlöningsreglementets 12 § närmast tillämpliga, och ett motsvarande medgivande för honom skulle innefatta dispensering från den i 12 § 1 mom. fjärde stycket angivna regeln, att vederbörande *såsom ordinarie tjänsteman* skulle hava bestritt den tjänstgöring, som finge tillgodoräknas. Ett dylikt medgivande skulle, enär sistnämnda författningsrum stadgade rätt att tillgodoräkna föregående tjänstgöring, allenast i den mån densamma fallit inom de närmaste nio åren före befordringen, under det att motsvarande begränsning saknades i 11 §, innebära, att Oldenburg i förevarande ärende icke, i likhet med Bergstedt, finge tillgodoräkna hela den föregående tjänstgöringen å jägmästarebefattning. Detta kunde emellertid, enligt lönenämndens mening, anses befogat i betraktande därav, att Oldenburg, under den tid han innehaft ordinarie befattning inom den lägre lönegraden, i fråga om löneklassplacering inom denna njutit fördel av tidigare tjänstgöring i jägmästargraden.

Under de närmaste nio åren före befordringen till jägmästare hade Oldenburg på förordnande uppehållit jägmästarebefattning under sammanlagt 8 år 2 månader och 7 dagar. Därest han vid utnämningen tillgodoräknats denna tid efter avdrag av tre år, skulle han hava från och med den 13 februari 1931 placerats i 27:e löneklassen och därefter uppflyttats i 28:e löneklassen från och med den 1 januari 1932 och i 29:e löneklassen från och med den 1 januari 1935.

Oldenburg hade såsom förut nämnts vid utnämningen till ordinarie jägmästare tillgodoräknats föregående tjänstetid i enlighet med avlöningsreglementets gällande bestämmelser, och ytterligare tillgodoräknande av denna tid förutsatte särskilt medgivande. Med hänsyn härtill och då avsevärd tid förflutit från det Oldenburg utnämndes till ordinarie jägmästare till dess förevarande framställning ingivits, hade lönenämnden icke ansett sig böra tillstyrka, att Oldenburg finge tillgodonjuta den förbättring i sin löneställning, som nämnden på förut anförda grunder ansåge sig kunna förorda, för längre tid tillbaka räknat än från ingången av det kalenderkvartal, under vilket framställningen ingivits, eller från och med den 1 oktober 1936.

Lönenämnden har på anförda skäl förordat, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva, att Oldenburg, räknat från och med den 1 oktober 1936, finge uppbära lön enligt 29:e löneklassen.

Med hänsyn till föreliggande omständigheter finner jag lika med löne-*Departements-* nämnden Oldenburg böra berättigas att få tillgodoräkna sig viss del av sin tjänstgöring såsom tillförordnad jägmästare, oaktat denna tjänstgöring *chefen.*

till en del infallit under tid, då han icke innehaft ordinarie tjänst. Ett strängt fasthållande vid författningens föreskrifter synes i förvarande fall leda till ett i viss mån obilligt resultat. Därest Oldenburg vid sin utnämning till ordinarie jägmästare fått, med tillämpning av de i 12 § 1 mom. fjärde stycket av avlöningsreglementet stadgade grunder, tillgodoräkna sig den tid, under vilken han de närmast dessförinnan gångna nio åren uppehållit jägmästarebefattning, skulle han från och med den 1 januari 1935 hava uppflyttats i 29:e löneklassen. I likhet med lönenämnden anser jag emellertid Oldenburg icke böra berättigas att tillgodonjuta förbättring i sin löneställning för längre tid tillbaka än från och med den 1 oktober 1936. Frågan torde böra underställas riksdagens prövning.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att jägmästaren i Hälsinglands revir E. Q. Oldenburg må, räknat från och med den 1 oktober 1936, uppbära lön enligt 29:e löneklassen i avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Rune Thygesen.